

ORDET

en ögonbåld för mannen, då reagera Adams öster.

"E. N." hade följande varit välgig nog insända en liten dikt i stil med ovanstående, men som denna var insänd i vårt nummer av den 14 denna, inse vi det icke nödigt upprepa den.

FRAN FRISTRAM, ALTA.

Sänder härmed några rader för S. C. T., om de kunna användas. Inte är det mycket, men alltid något, och det handlar i mitt tycke om en båt, så väldigt flott.

Ut i blådan, ni säkert nog alla har sett både foto och skrift, som oss glädje berett.

Om den nyaste båt, som vi fått. "Grisholmen" i champannet, ja, det blev ju namnet.

Uppå radions vingar sig budskapet svingar ut till alla i kaja och slott.

Ifrån Göteborgs hamn den så seglade ut under viftningar, hurrarop, ja utan prut.

Men det föll och så tårar, det var festligt av baraste den. Uppå några läror stod flickan och snyfva, hon snyfva och snyfva.

Det var så Kalle, han för bort från sin vän. Lugnt och säkert den gick, lika stolt som en svan.

Den solen lyst och blåskit uti ocean, uppå dicket var glädje och stolt. Men sedan på kvällen, det blev stora skrällen.

Med dans och så bio, tills klockan slog tio, då alla fick gå till sin koj.

Det ombord fanns ett däckskrubbarigt också med utan pampas pampar, som gjorde succé.

När de feja och skrubba med fart. De atlantiska spelen, var finaste delen.

Att på stegen där hänga med kundarna dänga. Sätt lednar man inte på snart.

(Kan mycket väl sjungas på den gamla, välkända melodien: "Det var hans upp vägen".)

FRAN STOCKHOLM, SASK. av S. C. T.

Har god tag i följande rader i S. C. T. Det var uppmärksamt ett uppdrag till att gillades och fröjades.

Jag ämnade sluta med tidningen, för att jag ofta går och hälsar på barn på olika håll och på dem som ibland ej kan läsa S. C. T. på veckor.

Jag är överlätt min farm till min sista dotter och hennes man, och de äro inte låga svenska. Jag kan säga något annat om tidningen, att den är god och innehållsrik.

Jag önskar också förfortsättning. Jag önskar också förfortsättning. Jag önskar också förfortsättning.

Nela Monson.

FRAN OXBO. här i Oxbo med omnejd ha vi utan sommargård, men om det blir god, verandagen. Det är, ändå ett litet byte, vilka ju föröjor, som det är.

Välkommen mr. J. Hägglund, att det blir en solbarnsgränd, men det är ju ut, att även för mörka få vi vara kaamma. Jag har hört en hel del om den gamla löst på en stor morgon för S. C. T. Men roligt vore, om en hel del fruar eller flickor ville sända in några rader; det är så mycket vi kunna talas vid.

Jag undrar, om det är några rekommendationer i Winnipeg. Vore i så tillfredligt att höra, hur ni ha det.

Jag är född här i Oxbo och minnet efter det vackra Stockholm, är ju en plats, man ej kan glömma. Här har varit i Chicago under ett år i grivdes just ej så bra där. Jag vet det bra här; min man är från Oxbo. Det är ju förtärligt, att det alla vara en sådan svar arbetsloshet Sverige, men jag hoppas, att det snart skall ljusna, inna det blir förtärligt. — Ja, nästa gång skall det brev bli bättre, om jag får komma? Så till sist en svensk fråga i fortsättningen till alla svenskar från Stockholm. Stockholm. Stockholm.

Välkommen åter. RED. "KRISTIDSLUGAN"

Vårtdiktningen, som präster och tidningsredaktörer med flera på sin tid härförse talade om som en "repressiva", ett "nya födelsebad" i en "uttrötning i eld och blod m. m." de till följd många sjukdomar, både fysiska och psykiska, som uppstod i samband med denna "repressiva".

Att mannen fått sin del av kristidens, skall gudarna veta, men vi öla tala där om ett annat sammanhang och för dagen nöjes med några ord tillägnade kvinnan.

När kvinnan angripes av kristidens, så verkar det vanligtvis till skogslenskaper på ett eller annat vis, så det är så lätt för mannen att andra kvinnan för, vad flugan står till. Men, man får nog lov att överensse med Ervas dottrar, ty de är väl ändå, när allt kommer till, mest kvinnligt, när de sträva efter till grann och vacker, och här för en "bald man". Men när det går till det, så att hon under kristidens inflytande sätter polkahr till "guldgula här" och berövar det, så är en prydad för kvinnan och

I FÖRBUDDFRÅGAN.

En av tidens tecken är onekligen, att under det de protestantiska samfundet i Amerika äro nägorlunda eniga i att understöja rudsrycksförbud, den katolska kyrkan (så långt nämligen, som min iakttagelse går) på det bestämdaste motsätter sig det.

Från för mig ligger en katolsk lärdning, "St. Peters Messenger", Münster, Sask., som har en redaktionsartikel, varit det bland annat heter:

"Det är omöjligt att förstå, hur en som bor i skuggan av Canadas fana, som har en droppe av fosterlandskärlek i sina ådror, och som insuper frihetens luft, kan förfätra rudsrycksförbud i vårt land. Rudsrycksförbud har ständes förelänt sitt ändamål, varhelst det försökt, och det har aldrig slagit fel, att det åstadkommit rakt motsatt verkan till den, som åsyftats."

Den begäran om förbudet skall samverka med Amerikas Första Stat för att tillämpa det dumaste lagstiftningsåtgärden i folkens historia, begrä, att vårt land skall göra sig till ett löjligt för hela världen. Förbudet, sådant som det ter sig i landet söder om oss, är ej blott ett oförlikneligt dumdrygsprov utan en åtgärd av den mest himmelskränande art. Det är orätt, emedan det kränker en av människans fundamentala rättigheter; det är värdelöst, emedan det är absolut omöjligt att genomföra det."

Vadan heter det i samma artikel: "Latom os taga lärdom. Om landet i söder vill fortsätta att tillämpa förbudets åtgärder, ha vi ingenting att invända däremot. Men att begära av oss, att vi skola taga verkamt där, är en skymt mot vår omdömesförmåga. Att bejda oss understöja en rörelse för att i vårt eget land stifta en så hultos lag som förbudsagen, är rena vanvårdet till bejda oss rösta för en förbudskandidat är att bejda oss understöja en rörelse för att tillämpa det dumaste lagstiftningsåtgärden i folkens historia, begrä, att vårt land skall göra sig till ett löjligt för hela världen. Förbudet, sådant som det ter sig i landet söder om oss, är ej blott ett oförlikneligt dumdrygsprov utan en åtgärd av den mest himmelskränande art."

En annan katolsk tidning, som redigeras av en teolog professor, en from och förstänad äldring, uppmanar sina läsare att utfråga varje katolsk hällning till förbudsfrågan samt bestämt vägra att rösta för någon kandidat, som lutar åt förbudshället eller som står i någon som helst förbindelse med någon förbudsorganisation.

Jag har mycket undrat över, vad det egentliga skälet kan vara att katolikerna, som annars vara strängt för sedlighet, äro sådana avjörda fiender till förbudet. Icke det minst beaktansvärda är, att de två mot förbudet i den kristliga frihetens namn. Måne det har kommit därhän, att den protestantiska och den katolska kyrkan har bytt roller? För var det den protestantiska kyrkan, som hävdade den kristliga frihetens rätt mot den katolska kyrkan. Vi ha fått uppleva, att katoliker hålla predikningar för protestanter angående kristlig frihet. Sanningen är sågä — den kristliga friheten har försvunnit ut ur protestantiska kyrkans namn. Man har nu mera föga eller intet begrepp om, vad verklig kristlig frihet vill säga. Jag företog mig en gång att i ett par punkter försvara kristlig frihet. Vad det vägsyftet kostade mig, veta alla, som kände till min historia.

Jag erkänner visst icke, att katolikerna ha ett rätt begrepp om kristlig frihet, ej heller har jag någonsin ansett förbudet såsom ett intrång på den kristliga friheten, ehuru jag medger möjligheten av att det kan bliva det. Angående mig vill jag säga, att jag företog mig en gång att i ett par punkter försvara kristlig frihet. Vad det vägsyftet kostade mig, veta alla, som kände till min historia.

En natt, jag glömmde den aldrig, så gammal jag är och sett generationer av människobarn växa upp här på kusten. Västans och nordvändens hade beslutat att riktigt börja sitt förestörelseverk, när människobarnen ej hade den skyddande skogen för vindarnas anfall. Vindarna förde den fina, lätta flygsanden längre och längre åt öster. Den tornade upp sig som stora hus, den lade sig i maktiga lågor över böndernas åkrar och på en natt hade den förstört, vad generationer gjort för att göra bygdens gläande. Jag hörde, begrättar traktens anda för mig, som vore det i dag, människornas sorg och förtvining, när de sågo alla, vad flygsanden och vindarna på en enda natt åstadkommit. De drogo bort från gård och grund medtagande vad de kunde. En del föredro att stanna och kämpa mot elementerna. Så förtäljes för mig, när jag århundradena efter besökte denna öde trakt.

Jag såg mer och inrent i min själ sorgens tankar flugo mak. Jag vaknade så småningom upp till livet och fortsatte narrat. "Ja längre jag kom, desto högre blevo sandkullarna, för att till sist bliva så stora som Saharas, enult vad en ökenas son, sakt, vilken besökt både ställena, Människobarnen såg jag ej. I tv ett mindre. Allt vad jag här betraktade, ristade sig in i mitt minne djupt och outplånligt."

Det var "Räbjerg Kirke och Räbjerg Mile", jag hade sett. S. G.—

Brudkoren för offiga damer och herrar som önska brevskicka med personer värda från 1.000 till 45.000 Lå brolyttskloker ringa för eder en gång. Damer erhåll berättelser namn lista gratis. Till svar på brevskicka eller brevskicka. Peter E. Han son, Box 1005, Chicago, Ill., U. S. A.

En tripp i juletid.

av Eric H. Johnson.

Resväskorna voro färdiga. Biljetterna köpta, och så var allting färdigt för oss hem till gamla, kära Sverige. Ett sista färval till vännerna i Calgary, en sista avskedsvink till dem, som följt ut till stationen, och taget glidde ut i natten. På sömn är ej att tänka. Ett par bekantskaper göras i hast, och under det att "Virginian" knastrar i pilorna leda vi tankarna in på Canada och frågorna för dagen. Politiken, emigrationen, farmarna, skörden, en jämförelse mellan Henry Ford och C. P. R., allt drages fram, synas i sömnrans och lämnas åt sitt Öre. Timmarna förflyta långsamt. Vid Morse Jaw kommer en R. C. M. P. man ombord. Han är irändare, och samtalar glider in på "home rule" och andra irändska hjärtasaker, och det hela slutar med en del rolliga historier, som komma våra skratmuskler att verka. Allt ett glida vi framåt. Regina passeras, timmarna krypa framåt, och Winnipeg är på omsider. Här stanna vi ett par dagar för att hälsa på vänner och göra lite uppök, innan vi fortsätta vår resa till kust. Efter ett besök upp på Bank of Montreal styrde vi kosan till Svenska Canada-Tidningens kontor.

Pyra skrivmaskiner spela på den senaste, om ej förtrodd så dock nyheten, och då vi direktör träffade redaktören på hans kontor, spelade han samma instrument. Han var något förvånad att finna tidningens nye representant i Calgary på själva tidningens huvudkontor, men då jag förklarade saken och lovade att även under min bortovaro samarbeta med tidningen, ljusnade han en smula. Så gjorde vi ett besök nere på tryckeriet, där förarbeten pågingo för immonterandet av den nya, stora tryckpressen, vilken skall skänka Canadavänskaperna en den tidning, de hittills tröttest endast på Onkel Sam's rike. Den blir Svenska Canada-Tidningen (12-åriga) upplaga. Så gjorde vi en tur upp till Canada-Postens kontor, där mr. Hallonqvist höll en tillfälligt, vänlig och tillmötesgående. Min broder ordnade här med sina "rikeömmar" för att åt minsta möjliga dollarantal få högsta möjliga antal svenska kronor. Självt behövde jag ha besvär om den saken, ty sedan biljetten var köpt, kunde jag med lätthet stoppa resen i flykkan.

På aftonen gjorde vi en visit upp på Cathedral Ave., där mr. Carl Anderson tillsammans med sin broder och dennes familj har ett prydligt hem. Det var den första svenska familjen, jag träffade, då jag kom till Canada för snart två år sedan. Jag tillbragte en angenäm dag där då, jag glömmde aldrig mitt första stora misshäp i engelska språket. Då jag på frågan, om jag tyckte om steken, svarade: "Oh, yes, I like candy time". Jag tog nämligen fel på turken och gjorde Carl Anderson och min broder gjorde sällskap hem sommarens 1923, det år, när fruket vår bekantskap dateras sig. Mr. Anderson lovade komma och hälsa på oss till sommaren. Vi hoppas, han håller ord.

Nästa dag gjorde vi en avskedsvisit upp på S. C. T.'s kontor, och på kvällen voro vi uppe i mr. Hallonqvists hem, där vi vid en god kopp kaffe fördjupade oss i gamla kärna Sverige, och den förestående resan. Mr. Hallonqvist tänker taga en tripp hem nästa sommar.

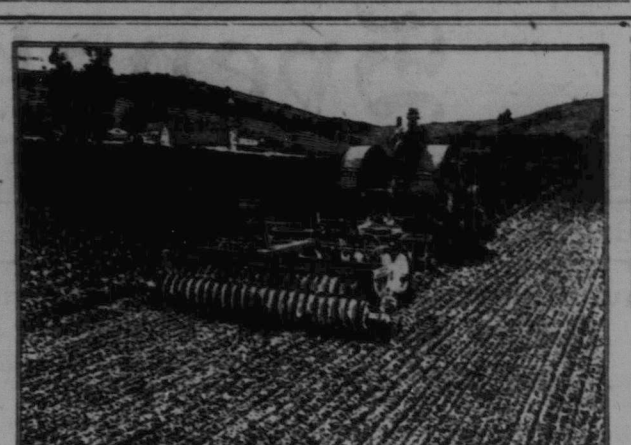
Så lämnade vi Winnipeg med Montreal som mål. Jag skall ej ingå i detaljer av resan. Det märktes emellertid, ju närmare vi kommo målet, desto mera övergick språket till franska eller något liknande franska. 45 timmar förde oss till målet — Montreal — storstaden. Fransmännen lilla Paris. Praktiska tempel, enhetligheter och privatplats. Allt hade prägel av fransk smak och stil utan flickorna, ty de voro då inga påtagliga skönheter. Det är dock att märka, att det var ett förtärligt regnväder den dagen.

I Montreal finnas många saker, som frappa örymningen, och särskilt om man är svensk. Konsten där är nämligen svensk och behåller svenska språket, vilket som beaktat är ej förhållandet med de svenska skändebuden i Vancouver, Calgary och Winnipeg. Men konsult Charlhorn här ju generalkonsulatet, så därmed följer väl ett större ansvar. Jag följde även ett par nykomna svenskar i Montreal. De voro ett bevis på, att en viss herr Mellanders emigrationsvärd för C. P. R. hade varit frukt. Hade herr Mellanders tänkt mindre på sitt eget lilla jag och litet mera på sina landsmän bästa, hade han kanske haft moraliskt nog mot att värna yrkesarbetare att komma till Canada mitt i småkalla vintern utan en cent på fickan. Det lyckades mig att få den placeringen på Y. M. C. A. i Montreal, och den bjärtsvärdande föreståndaren lovade

vill underkasta sig en personlig örtävise till det befrä till land från en landsplåga, är en förrådare mot sitt land lika mycket som en, som under kristig vägar att påstå sig de allmänna börderna. Själigen har frändsen en bättre lösning än förbud, men hade jag rösträtt, skulle jag rösta för förbud, tills det visat sig odugligt eller en verkamsamer metod uppenbar sig.

J. B. Linderholm.

Bestallningens i dag!

För stor avkastning och god bearbetning av jorden lita på McCormick-Deering Jordberedningsredskap

Tallriksharvar för hästar, Kultivatorer för en häst. Tallriksharvar för traktorer, Fältkultivatorer. Tallriksharvar för trädgårdar, Trädgårdskultivatorer. Slätharvar, Fjäderharvar. Dunham Ringvälar, Omkostbara tallriksharvar.

McCormick-Deering Jordberedningsredskap förena följande väsentligheter — gott arbete, lång varaktighet och lämplighet. De äro av praktiska modeller och deras konstruktion är baserad på 93 års farm- och fabriksfarenhet. Priser för församma äro baserade på ekonomisk kvalitetsproduktion, och såsom kapitalplacering erbjuda de attraktivt genömliga.

För att tillgodose alla behov av jordberedningsredskap be e ö k McCormick-Deering Agenten.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY HAMILTON of Canada, Ltd. CANADA

göra allt för att skaffa dem något arbete, om det överhuvudtaget är möjligt denna tid på året.

Från Montreal till St. John är endast 16 timmars järnvägsresa. Stora, vita flockar ringlade ouppörligt från det molntäckta himlalvalvet, fastnade på de mörkgrå granarna, de små stugorna och bredde sin låga modell över den kalla marken, framtrullande en vy av sälligt skönhet. Snart kunde vi skymta St. John i snöynan. Nu äro vi framme vid sjöstadens, varifrån vi skola utsepassa för England. Där ligger båten redan med uppeldad ångpanna färdig att drages in, förtjningarna lossas, och långsamt glida vi ut på det vida hav.

Vi lämnade St. John klockan 5 e. m. på lilla julaften. Båten, vars namn var "Montrose" var ej den nyaste modellen. Antagligen har C. P. R. inköpt den från något tyskt bolag, ty tyska namn förekommo litet varstans ombord. Lång och smal som den var "rullade" den för minsta vindpust, och vi hade litet kommit många mil ut på det blånåga havet, förrän skakningarna och rullningarna tilltog i styrka. Den första aftonvinden tuggades långsamt och betänksamt av den lilla skaran, som infunnit sig. De flesta höllo redan på med att frigöra sina magar från där redan befintliga godsmönnen. Jag antager, att vi alla kända till sjösjuka. Om ej, kan det inte hjälpas, ty det är en "obeskrivlig" känsla. De drojde inte länge, förrän även jag med målmädetveten osäkerhet närmade mig relingen för att delta i de där pågående tävlingarna. Så förlöt lilla julaften under långsamt pina, tills vi slutligen hamnade i sorgegemen i det flytande palatset och vaggades till sömn för att vakna upp nästa morgon med vårt kroppsliga och själsliga Jag betydligt omskakad.

Döm om min förvåning, när jag där för på julaftonsmorgonen vaknade upp piggr och kry, och finner min broder, som skämtat med mig förra aftonen över min dåliga mage, själv vara ägare till en "besvärlig huvudvärk." (Forts.)

Ett tillförlitligt medel mot förkylning. Detta är den ärtid då alla möjliga slag av så kallad "förkylning" äro gängse. Det finns knappast en familj inom vilken icke åtminstone någon medlem lider av "förkylning," och om ej just nu, så någon gång i en nära framtid. Förkylning synes vara oundviklig, och vi anse det därför vara på sin plats att fästa upp märksamhet på ett läkemedel, vilket varit i bruk under fyra generationer och vunnit ryktbarhet som en medicin mot förkylning. Det användes med osvikligt resultat, vilket framgår av följande brev, som vi nyligen erhö från fru Wm. Schrader i Marshfield, Wis. Hon skriver: "Min man hade la grippe samt inflammation i kortkärnan förlidet år; jag gav honom Dr. Peters Kuriko och han blev snart frisk. När något av barnen lider av förkylning är Kuriko hjälparen. Nu i vinter ådrog jag mig en förkylning som angrep njurarna och blåsan, och jag var mycket sjuk. Sedan jag emottagit i två dagar tagit Kuriko upp

Dr. F. A. NORDBYE Skandinavisk läkare Specialiserar i kirurgi. Stort förstklassigt sjukhus. CAMROSE, ALTA.

C. W. GOUGH LIV OLYCKSPALL ELDSVADA FÖRSÄKRING FÖRSÄKRING NOTARIE FASTIGHETER KIMBERLEY, B. C.

— Vad var anledningen till att Petersons reste till Amerika? — Han raderade. — Så — han va konstnär? — Nej — va va konstnär.

Privilegerat av Staten. ENGELSKA \$500,000,000 genom den enda svenska korrespondensskolan i Amerika och enda med svenska lärare med statsexamen som språklärare.